

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۰۹ جون ۲۰۱۸

"اسلام سیاسی" سرانجام خون "ملا" را هم ریختاند

۵

جمعه- ۱۸ جوزا ۱۳۹۷- کابل:

۴- چهارمین نکته برجسته ای که در اعلامیه به اصطلاح "علمای اسلامی" که ما آنها را اسلام شناس معرفی نمودیم متباز بود، مسأله اجتناب از قوم پرستی و تبعیضات قومی، نژادی، زبانی، مذهبی و امثالهم بود. این نکته با آن که از دور و بنا بر فهم امروز مردم از قضایا خوش به نظر می خورد، مگر در اصل خود از چند جهت جای تردید و سؤال در آن وجود دارد:

الف- این که بگوئیم و معتقد باشیم که تبعیض امر پسندیده و خوب نیست و امریست زشت و غیر انسانی و باید علیه آن مبارزه نمائیم حق ماست تا چنین اعتقادی داشته و برای آن تبلیغ نمائیم اما این که چنین اعتقادی را به قرآن نسبت دهیم غلط مطلق و تهمت به خدا و قرآن است، زیرا گذشته از این که در قرآن انسان مؤمن بر غیر مؤمن و کافر برتری داده شده است و قرآن بارها بدان اشاره نموده که مؤمن برتر از کافر است، در قرآن رسماً آمده است که "خدا بعضی را بعضی" برتری و رجحان داده است. در نتیجه هر نوع ادعای تساوی و مساوات بین انسانها که می تواند انسانی باشد، اسلامی نبوده، کفر و تهمت به خدا و رسول آن است.

ب- تا جایی که به طالب ارتباط می گیرد، طالب در عمل هیچ تمایزی بین آحاد مردم افغانستان اعم از شیعه، سنی، هزاره، تاجیک و پشتون قابل نشده، وقتی فردی از آنها انتحار نموده، هرکسی را که سر راه شان سبز شده درو نموده به خون کشیده اند. به عبارت دیگر تیغ کین و بران طالب حین سر جدا کردن و کشتار مردم افغانستان چیزی به نام تبعیض نشناخته و نمی شناسد، هرکسی را که در تیر رسش قرار گرفته، سر بریده، منفجر ساخته و به زندان افکنده است.

پ- هرگاه مسأله یعنی تقبیح تعصب و تبعیض به خاطر اعمال و کردار "باندارگ" به خصوص "غنی احمدزی" باشد، این مسأله در مورد وی نیز تا حدی صدق نمی نماید، زیرا برای "غنی احمدزی" جهت تشخیص دوست و دشمن دوزمرز کاملاً مشخص وجود دارد، مرزهایی که هیچ ربطی به قوم و مذهب ندارد. اولین مرز میزان تعهد، وفاداری و سرسپردگی به منافع امپریالیسم به خصوص امپریالیسم امریکاست. یعنی وقتی یک فرد هرکس و از هر قوم، مذهب و تباری که باشد، متعهد به حفظ منافع امریکا و در خدمت امریکا قرار داشته از فروش خود و نوامیس شخصی و ملی اش برای امریکا خود داری نوزرد، نزد "غنی احمدزی" نور چشم است، هرگاه مخالف با منافع امپریالیسم به خصوص

امریکا باشد، دشمن "غنی احمدزی" است. نکته دوم تعهد افراد به خودش و میزان اطاعت و مزدور منشی فرد است. "غنی احمدزی" به مثابه فردی عقده مند و تشنه قدرت، معیار انسان خوب و بد بوده را در اندازه چاپلوسی و نوکر منشی افراد نسبت به خودش می داند.

با در نظر داشت هر دو نکته، مسأله مبارزه علیه تبعیض و قوم پرستی و طرح آن در آن مجلس ۲۰۰۰ نفری هیچ محملی نداشت. زیرا نه طالب در کشتار انسانها تبعیض قایل است و نه هم "غنی احمدزی" در وطنفروشی و نوکر منشی آنها به امپریالیسم.

در اینجا آگاهانه از طرح تمام مطالب مطروحه در کنفرانس ۲۰۰۰ نفری اسلام شناسان که بخشی از آن شامل مسایل تاریخی و گذشته افغانستان بود خودداری می ورزم زیرا بیچاره شرکت کنندگان که همه اسلام شناس و یا همان ملا و مولوی بودند حیطة معلومات شان نمی توانست و نمی تواند از بول و غایط فرا تر رود، آنچه آن جهال عالم نما در باب تاریخ گفته اند، فقط به منظور نان حلال کردن و ارضای فاشیزم "باند ارگ" بود که نمی باید بر آنها سخت گرفت.

ادامه دارد